

تاریخ پنهان آیه چهل — شماره پنج

تجدید چهار مقاله نخست

Jeff Pippenger

2026-04-01

هنگامی که بازمی‌گردیم تا تاریخ پنهان آیه چهل را شناسایی کنیم، شایسته به نظر می‌رسد که نخست مبنای چهار مقاله نخست این سلسله را مرور نماییم. نخستین چهار مقاله این سلسله، تفسیری نبوی ارائه کرد که در آن مسیح همچون شیر سبط یهودا (و آلفا و امگا) به تصویر کشیده می‌شود؛ آن که در لحظات سرنوشت‌ساز، بخش‌هایی از باب یازدهم دانیال را مهرگشایی می‌کند تا جنبش اصلاحی نهایی ۱۴۴,۰۰۰ را هدایت نماید. آن مقاله نشان می‌دهد که تاریخ فرشته اول و دوم با تاریخ پیام فرشته سوم همسو است، و بدین‌سان مشخص می‌سازد که در سال ۱۹۸۹، (۱۲۶ سال پس از شورش آدونتیست ۱۸۶۳)، شیر، دانیال ۴۰:۱۱-۴۵ را مهرگشایی کرد. آن آیات مهرگشایی‌شده، زخم مهلک پاپیت در ۱۷۹۸، شفای آن از طریق اتحادی سه‌گانه از اژدها، وحش، و نبی کذاب، و سپس پیشروی تا هارمجدون در «کوه جلال مقدس» آیه چهل و پنج را ترسیم می‌کنند. در حالی که جنبش یکصد و چهل و چهار هزار نفر به قانون یکشنبه قریب‌الوقوع در ایالات متحده نزدیک می‌شود، تاریخ پنهان آیه ۴۰ (که از ۱۹۸۹ تا آن قانون یکشنبه امتداد دارد) در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز به مهرگشایی شدن کرد.

با اتکا بر تفسیر الن جی. وایت مبنی بر این که آن بخش از کتاب مهرنشده دانیال که به ایام آخر مربوط است، «افزایش معرفت»ی پدید می‌آورد که قومی را برای ایستادن مهیا می‌سازد. «روغن» در مثل ده باکره به عنوان روح‌القدس، پیام‌های الهی و منش کردار شناخته می‌شود. برداشته شدن مهر، فرایند آزمون سه‌گانه دانیال 12:10 را برانگیخت، جایی که بسیاری «طاهر، سفید، و آزموده» می‌شوند. این تاریخچه چندین نقطه نبوی را بازنمایی می‌کند که در آن‌ها نبوت، با آغاز از سال 1989، سپس 11 سپتامبر 2001، و با پایان در ژوئیه 2023، از مهر گشوده شد. این گشایش‌های گوناگون مهر، نمایانگر دوره‌ای از 1989 تا 11 سپتامبر، دوره 11 سپتامبر تا قانون یکشنبه قریب‌الوقوع، و دوره زمان تأخیر از 18 ژوئیه 2020 تا 31 دسامبر 2023 است، که در آن پیام فریاد نیمه‌شب به تدریج تا زمان قانون یکشنبه از مهر گشوده می‌شود.

بیداری نامزدهای قرار گرفتن در شمار یکصد و چهل و چهار هزار نفر، که به وسیله استخوان‌های خشک حزقیال ۳۷ و دو شاهد مکاشفه یازده که چون از روح پر می‌شوند بر پای می‌ایستند، به تصویر کشیده شده است، به وسیله گشوده شدن مهرها به انجام می‌رسد. اگر قوم خدا از بیدار شدن نسبت به این «نور گران‌بها» که خطراتی چون قدرت پاپی و قانون یکشنبه را آشکار می‌سازد بازمانند، بدعت‌ها آنان را غریب می‌کند (گاه را از گندم جدا می‌سازد). نشانه‌های راه نبوی پیشین، مانند لایحه بلیر ۱۸۸۸ و پاتریوت آکت، به عنوان هشدارهای نبوی شناسایی می‌شوند. مقاله تصریح می‌کند که همه خطوط پیشین تاریخ نبوی که در باب یازدهم دانیال بازنمایی شده‌اند، در آیات ۴۰ تا ۴۵ تکرار می‌شوند. مقاله تصریح می‌کند که صورت وحش نخست در ایالات متحده و سپس در جهان شکل می‌گیرد، چنان که ۳۲۱ و نخستین قانون یکشنبه نمونه آن است؛ و پس از آن، صورت جهانی وحش که ۵۳۸ نمونه آن است پدید می‌آید، آنگاه که میکائیل برمی‌خیزد و مهلت آزمایش پایان می‌پذیرد.

دومین چهار مقاله، چارچوب نبوی را با شناسایی «پاتریوت آکت» سال ۲۰۰۱ به‌عنوان «سخن گفتن» ایالات متحده در تحقق مکاشفه ۱۳:۱۱ ادامه می‌دهد. «پاتریوت آکت» نخستین سه طرد قانون اساسی بود که به موازات سه نشانه در آغاز پادشاهی ششم نبوت کتاب مقدس قرار دارند: اعلامیه استقلال ۱۷۷۶، قانون اساسی ۱۷۸۹، و «قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی» ۱۷۹۸. «لایحه بلر» نافرجام ۱۸۸۸، که

تلاشی برای برقراری قانون یکشنبه در سطح ملی بود، همانند محاصره کستیوس در سال ۶۶ پس گرفته شد؛ و هر دو نمونه‌وار به ۲۰۰۱ اشاره دارند، هنگامی که «پاتریوت آکت» دوره آزمون تصویر وحش را در ایالات متحده آغاز کرد. «پاتریوت آکت» با ۱۷۷۶ هم‌تراز است و قانون عرفی انگلیسی «بی‌گناه تا زمان اثبات جرم» را با قانون مدنی رومی «مجرم تا زمان اثبات بی‌گناهی» جایگزین می‌سازد. نشانه میانی، که با ۱۷۸۹ نمایانده می‌شود—یعنی محاکمات پلوسی که از ژانویه ۲۰۲۲ آغاز شد—از طریق قانون‌افرازی سیاسی، عملیات پرچم دروغین، و فساد نهاد‌های اجرایی، دادرسی منصفانه‌ی شکلی و ماهوی را پایمال کرد و آشکارا حقوق بنیادین را انکار نمود. این سه نشانه «سخن گفتن» در «پاتریوت آکت» ۲۰۰۱، «محاکمات پلوسی» ۲۰۲۲، و قانون یکشنبه آینده، به تدریج هر اصل قانون اساسی ایالات متحده را طرد می‌کنند.

آنگاه پروتستانیسم در اتحادی سه‌گانه با پاپ‌گرایی و روح‌گرایی دست اتحاد می‌دهد؛ و در آن هنگام، ایالات متحده همچون اژدها سخن می‌گوید، صورت وحش را به کمال پدید می‌آورد، پیمانۀ مهلت آزمون خویش را پر می‌سازد، و به‌عنوان پادشاهی ششم از میان می‌رود. سپس، ارتداد ملی یا ویرانی ملی دنبال می‌شود. این سخن گفتن در هنگام قانون یکشنبه، به آغاز و نخستین قانون یکشنبه کنستانتین در سال 321 تمثیل شده است، و سپس پایان و آخرین قانون یکشنبه با سال 538 نمود یافته است.

همه این رویدادها در تاریخ نبوی دانیال ۱۱:۴۰ نهفته است، تاریخی که به موازات خطوط میلریتی و نیز خط مسیح تا صلیب امتداد می‌یابد. مکاشفه ۱۲:۱۵-۱۶ قانون اساسی را به منزله «زمین» به تصویر می‌کشد که زمانی سیلاب آزار اژدها را فروبرد، اما در نهایت در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد، همچون اژدها سخن خواهد گفت. هشدار الن وایت در 711 (pages 451-452 and مبنی بر این‌که هرگونه قانون‌گذاری دینی که به پایت امتیاز دهد، و این‌که قانون یکشنبه روح اژدها را آشکار خواهد ساخت، تأیید می‌کند که سه گام ۱۷۷۶، ۱۷۸۹، ۱۷۹۸ نشانه‌های راهی هستند که فرایند نهایی سه‌مرحله‌ای آزمون را نمونه‌وار می‌نمایانند؛ فرایندی که در آزمون نهایی به پایان می‌رسد، و این فرایند آزمون همان چیزی است که قوم خدا را برای ایستادگی آماده می‌سازد.

مقاله سوم، هشدارهای الن وایت را در *Testimonies*، جلد ۵، صفحات ۴۵۱-۴۵۲، بیشتر بسط می‌دهد و تصریح می‌کند که قانون یکشنبه که به زودی در ایالات متحده خواهد آمد، لحظه تعیین‌کننده‌ای را نشان می‌دهد که در آن این ملت به‌طور کامل از پارسایی گسسته می‌شود، اتحاد سه‌گانه را به انجام می‌رساند (پروتستانیسم دست به دست کاتولیسیسم رومی و اسپیریتمیسم می‌دهد). آنگاه ایالات متحده هر اصل قانون اساسی را به‌عنوان یک حکومت پروتستان و جمهوری‌خواه مردود می‌شمارد و اوهام پاپی را ترویج می‌کند. این همان علامتی است که نشان می‌دهد حد بردباری خدا فرا رسیده است، و بدین‌سان پیمانۀ گناه این ملت را پر می‌سازد، موجب عزیمت فرشته رحمت می‌گردد، و ویرانی ملی را آغاز می‌کند. سپس پاسخ به فریاد شهیدان از مهر پنجم، یعنی «تا به کی؟» فرا می‌رسد، زیرا گروه دومی از شهدای پاپی تکمیل می‌شود. روح اژدها هنگامی آشکار می‌گردد که «جنبش یکشنبه» سخن می‌گوید—و به منزله «مکروه ویرانگر» معاصر (که دانیال از آن سخن گفت و مسیح به آن اشاره فرمود) به‌عنوان نشانه‌ای برای گریختن از شهرها پیش از هلاکت عمل می‌کند. قانون یکشنبه، فرجام انکار تدریجی قانون اساسی است که در سال ۲۰۰۱ با Act* آغاز شد (که با لوایح بلر ۱۸۸۸، محاصره ۶۶ میلادی سستیوس، تعمیم مسیح، ۱۱ اوت ۱۸۴۰، و Act* Independence* Declaration of Independence نمونه‌سازی شده است).

دوران شکل‌گیری تصویر وحش در ایالات متحده شامل یک خط دوگانه پیچیده است که دو «شاخ» موازی جمهوری‌خواه (سیاسی) و پروتستان (مذهبی) را در بر می‌گیرد؛ شاخ‌هایی که سرانجام در اعمال قوانین یکشنبه از طریق اتحاد کلیسا و دولت به هم می‌پیوندند. این رابطه، بازتاب سلطه زن بر

وحش در باب وحش پاپی است و به طور کامل در واژگون‌سازی اصل بنیادین قانون اساسی، یعنی جدایی کلیسا و دولت، آشکار می‌گردد.

از لحاظ درونی، زمان آزمون تصویر وحش، شکل‌گیری شخصیت را در میان تمامی مردم می‌آزماید (تصویر مسیح در برابر تصویر وحش شیطان)، و باکره‌های دانا را از باکره‌های جاهل جدا می‌سازد؛ و از لحاظ بیرونی، کشمکش‌های سیاسی ایام آخر، اتحادها و عهدهای شکسته را مشخص می‌کند. دوره ۲۰۰۱ تا قانون یکشنبه، آغازگر پاشیدن باران آخر است (که با نزول فرشته مکاشفه ۱۸ در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، آنگاه که زمین از طریق سقوط ساختمان‌های عظیم نیویورک روشن گردید). حادثه ۱۱ سپتامبر آغاز غربال شدن ادونتیسیم لائودیکیه‌ای روز هفتم است، از طریق پذیرش یا رد پیام «کتابچه کوچک» که باید مطابق مکاشفه ۱۰ خورده شود. گندم و کرکاس تا هنگام جدایی خود در قانون یکشنبه با هم باقی می‌مانند؛ زمانی که آن یکصد و چهل و چهار هزار نفر به عنوان علم برافراشته می‌شوند و ریزش کامل باران آخر در خلال شکل‌گیری جهانی تصویر وحش، که با ۳۲۱ تا ۵۳۸ نمونه‌سازی شده است، فرا می‌رسد. سپس گردآوری گروه عظیم از بابل آغاز می‌شود تا زمانی که میکائیل برخیزد و مهلت آزمون بسته شود. این با داوری‌ای که نخست از خانه خدا از ۱۱ سپتامبر آغاز می‌شود، و سپس پس از قانون یکشنبه به کارگران ساعت یازدهم می‌رسد، هم‌راستا است.

مقاله سوم تأکید می‌کند که برای جان به در بردن از دوره‌ای که در آن جلال آسمانی و آزارهای گذشته در هم آمیخته و تکرار می‌شوند، تسلطی پیشین بر نبوت، از طریق روش «حکم بر حکم» اشعیا ۲۸، ضروری است. این روش در شایستگان دانیال، در شاگردان مسیح پیش از پنتیکاست، و در شدرک، میشک، و عیدتغو در کوره آتش نمونه‌وار به نمایش گذاشته شده است؛ کسانی که به مثابه نمونه آنان که آماده‌اند تا بر «مکتوب است» استوار و ایمن بایستند، در میان کارهای شگفت‌انگیز و بدل‌سازی‌های شیطان، شناسانده می‌شوند.

مقاله چهارم توضیح می‌دهد که فرایند آزمایشی نبوی شکل‌گیری تصویر وحش در ایالات متحده، به موازات سه نشانه قانون اساسی پیش می‌رود و با آن‌ها در هم تنیده است (قانون میهن‌پرستی در سال ۲۰۰۱ به عنوان «سخن گفتن» آغازین، محاکمات پلوسی در سال ۲۰۲۲ به عنوان مرحله میانی، و قانون یکشنبه به عنوان مرحله نهایی). این فرایند آزمایشی، باکرگان عاقل (یعنی ۱۴۴,۰۰۰) را آماده می‌سازد تا آزمایش اوج‌گیر جفا را که با قانون یکشنبه آغاز می‌شود و در آن ارتداد ملی به ویرانی می‌انجامد، تحمل کنند. سپس شیطان بدیل‌های شگفت‌انگیز خود را رها می‌سازد (با این ادعا که با معجزات، خداست)، و جلال آسمانی با جفاهای مکرر گذشته در هم می‌آمیزد و به قوم خدا امکان می‌دهد که در نوری که از تخت خدا صادر می‌شود، بی‌تزلزل گام بردارند. این آمادگی، بازتاب راهبرد مسیح در یوحنا ۶ است (چنان‌که در آرزوی اعصار، ۳۹۴، شرح شده است)، جایی که او اجازه داد آزمایشی سخت، پیروان خودجو را در همان آغاز غربال کند و بدین‌سان شاگردان حقیقی را برای آزمایش نهایی‌شان (جتسیمانی، خیانت، مصلوب شدن) به واسطه حضور خود نیرومند سازد. به همین‌گونه، آزمون تصویر وحش—که هم شکل‌گیری درونی منش (تصویر مسیح در برابر تصویر وحش شیطان) و هم اتحاد بیرونی کلیسا و دولت را که جدایی کلیسا از دولت را برمی‌اندازد، دربر می‌گیرد—ادونتیسیم لائودیکیه‌ای را غربال می‌کند. این آزمون، عاقلان را از طریق پذیرش پیام غیرمختوم به واسطه روش‌شناسی «سطر بر سطر» اشعیا ۲۸، پالایش می‌کند.

نور گشوده‌شده، نور مهر هفتم است (مکاشفه ۸:۱-۵) که به صورت آتشی افکنده‌شده بر زمین در پاسخ به دعا‌های مقدسین ظاهر شد، چنان‌که به واسطه زبان‌های آتش در ریزش پنتیکاست به‌گونه‌ای نمادین نشان داده شد. نور گشوده‌شده همچنین به وسیله فریاد نیمه‌شب میلری نمایان گردید (که ورود از راه ایمان به اقدس‌الاقداص را مهیا ساخت)، و در فریاد نیمه‌شب معاصر که در ژوئیه ۲۰۲۳ در درون تاریخ پنهان دانیال ۴:۱۱ گشوده شد، تحقق خواهد یافت. پیام پاشش باران آخر از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱

بدین‌سو، همراه با افزایش معرفت دربارهٔ پاپیت و قانون یکشنبه، و نیز همگام با گشوده‌شدن هفت رعد، و تاریخ پنهان آیه چهل، همگی در گشوده‌شدن مکاشفه عیسی مسیح مندرج‌اند. روشنایی نبوی مفصل درباره شکل‌گیری تصویر وحش؛ شامل کشمکش‌های هر دو شاخ جمهوری‌خواه و پروتستان، احزاب سیاسی، ادونتیسیم لاودیکیه‌ای، ظهور ۱۴۴,۰۰۰، سومین وای اسلام، روسیه، سازمان ملل، قدرت پاپی، و موازات‌های حسمونی، دانایان را مجهز می‌سازد تا هدایت خدا را بازشناسند و به خود اختصاص دهند، بی‌آنکه هدایت‌های گذشته را فراموش کنند (شهادت‌ها برای خادمان، ۳۱).

با خوردن «کتاب کوچک» (مکاشفه ۱۰)، و درونی‌ساختن تاریخ از پیش از طریق مطالعهٔ پریانی، آن یک‌صد و چهل‌وچهار هزار نفر بصیرتی می‌یابند تا در میان فریب‌های شیطان، بر «مکتوب است» استوار و ایمن بایستند. آمادگی ایشان آنان را قادر می‌سازد که از بازگشت به هلاکت اجتناب کنند (عبرانیان ۱۰:۳۷-۳۹؛ حبقوق ۲:۴)، و پس از آن، به منزلهٔ غالبانی آزموده و امتحان‌پس‌داده ظاهر می‌شوند که احکام خدا (به‌ویژه حکم چهارم) و ایمان عیسی را نگاه می‌دارند. آنان کسانی هستند که از بحران نهایی عبور می‌کنند؛ جایی که عادلان به ایمان زیست می‌کنند و به‌وسیلهٔ فرشتگان محافظت می‌شوند، حال آنکه جاهلان (که روش‌شناسی و پیام را رد می‌کنند) با ضلالتی شدید روبه‌رو می‌گردند و بی‌امید می‌مانند. این با فصل For the Coming of the King در جلد ۹ Testimonies (از صفحه ۱۱ آغاز می‌شود)، یا نمادپردازی 9/11 آن، همخوان است؛ و بدین‌سان دورهٔ 9/11 تا قانون یکشنبه را به‌عنوان زمان مهرشدن مشخص می‌سازد؛ زمانی که در آن حکیمان اتمام دانیال ۱۱ را درمی‌یابند و از هیچ چیز بیم ندارند، مگر از فراموش کردن هدایت خدا در تاریخ‌های مقدس گذشته.

این چهار مقاله در مجموع تفسیری نبوی از مسیح ارائه می‌کنند؛ مسیح به‌عنوان شیر سبط یهودا، و آلفا و امگا که در لحظات تعیین‌کننده بخش‌هایی از باب یازدهم دانیال را می‌گشاید تا جنبش اصلاحی نهایی یک‌صد و چهل و چهار هزار نفر را هدایت کند. در سال ۱۹۸۹، یعنی ۱۲۶ سال پس از «شورش» ادونتیسیتی ۱۸۶۳، شیر دانیال ۱۱:۴۰-۴۵ را گشود و شفا یافتن زخم مهلک پاپیت در سال ۱۷۹۸ را در اتحاد سه‌گانه آیه چهل و یکم (اژدها، وحش، و نبی کذاب) آشکار ساخت، و به آرماگدون، یعنی «کوه جلیل مقدس»، رهنمون شد؛ همان‌جا که پاپیت در آیه چهل و پنجم داوری نهایی خود را دریافت می‌کند. این گشایش، آغاز این جنبش را پدید می‌آورد و «فزون‌ی معرفت» (2) Messages, book 2 را دربارهٔ «پاپیت و قانون یکشنبه» به‌وجود می‌آورد، و آزمون سه‌گانه «تطهیر شدن، سفید گردانیده شدن، و آزموده شدن» را، آن‌گونه که در دانیال ۱۰:۱۲ بازنمایی شده است، برمی‌انگیزد.

این اندیشه‌ها را در مقالهٔ بعدی پی خواهیم گرفت.